

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXII.
Kranj, 1. januarja 1938

Izhaja vsako s. bote.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Kmetu pravo vzgojo

Čas, v katerem živimo, zahteva celega človeka — zahteva mnogo od vsakega posameznika. Da kmet potrebuje dandanes več znanja je umevno samo po sebi. Ta potreba po čim večji izobrazbi najbolj potrebnega in najbolj razširjenega sloja v državi, je rodila naša društva in različne kmetijske šole, ki so v prvi vrsti namenjene že šoli odrasli mladini. Namenjene tisti mladini, ki tako samozvestno stopa v svet, v življenje, brez vsakega pravega znanja. Ljudstvo se rado oprijemlje pouka, ker ve, da mu bo nekoč koristilo. Pogledimo, posebno v zimskem času po naših dvoranah in šolah, koliko ljudi poslušajo predavanja, igre, petje itd. ter se s tem izobražuje. Kakor pa mora vsaka vzgoja temeljiti na nek-kih gotovih načelih, tako mora tudi kmetijska, ako hočemo kmeta obvarovati njegovega propadanja. Na nekatere osnove bi rad opozoril, ki se ponekod vse premalo povdajajo. In te so:

1. Verski moment je najvažnejši in podlaga vsaki vzgoji. Kaj pa je tisto, kar človeka krepi in mu daje moč? Ali ne vera? Le opazujmo ga pri delu. Z vzklikom „Križ božji“ se loti težkega dela. Hvaležno se ozre proti nebu, ko mu žena prinese skromno kosilo — in zopet hiti na delo. Nič se ne pritožuje, saj je vse svoje trpljenje podaril Stvarniku — Bogu svojemu, goroč ga obilnega blagoslova. In to lepo in gorečo molitev moli dan na dan, tako preprosto in tako goreče. Ali ni tedaj neod-putljiv greh nekaterih, ko z zaničljivim obra-зом, s posmehom na ustnicah smrelijo nje-govo molitev, pa se obenem štejejo med nje-gove prijatelje in vzgojitelje.

Vsi njegovi pridelki so izpostavljeni pre-mnogim vremenskim nevarnostem. Upravičeno priznava, da so v božjih rokah. V upu živi od rane pomladi do pozne jeseni. Če prihruje ne-vilhta, toča ali povodenj — vse je v hipu uni-čeno. Nem in uničen stoji sredi polja. V duhu vidi ženo in otroke, skrb in strah ga prevzame. Ali mu ni obupati? Skrb zase ga ne briga, a spomin na svoje drage mu trga srce. Pa se spomni Njega, ki ga je tako vroče in iz srca prosil blagoslova in se potolaži: „On je dal, On je vzel“ ter s podvojeno silo hiti na delo. Upanje v Boga ga je obdržalo pred padcem ter mu dalo novih moči.

2. „Naš kmet je surov in robat“, slišimo večkrat govoriti. Res, ne zna se priklanjati — to bi se mu tudi ne podalo — tudi govori nekam bolj trdo, vendar to še daleč ni vzrok krute in obče obsodbe. Naša društva in šole so že mnogo storile, da se splošna izobrazba širi, vendar je še premalo. Pod spretnim in

smotrenim vodstvom se bo tudi naš kmet ogle-dil v vseh ozirih. Ako bomo prav ravnali in mu razširili obzorje splošne izobrazbe, če se bo prav vzgajala mladina, tedaj bodo psovke raznih neotesancev na našega kmeta popolno-ma izgubile v čast vsemu slovenskemu narodu, v čast v vsem, ki so pripomogli in še bodo, da bo beseda „kmet“ častna in ne zbadljiva.

3. Še važnejše kakor splošna vzgoja, je strokovna izobrazba. Čitanje knjig, časopisov, obis-kavanja predavanj naj postane našemu kmetu vsakdanja hrana, da bo lahko spoznal vse dobrine novega časa. Ravno letošnji fantovski večeri nudijo obilo dobrega gradiva, obilo kmetiskih vprašanj se obravnava pri sestankih, o katerih se doslej še ni čulo. Vse pa silno važno, da lahko spoznamo današnji čas in vse njegove potrebe.

4. V srih kmečkega naraščaja moramo go-jiti ljubezen do domače grude. „Sveta si zemlja in blagor mu, komur plodiš“. Ta Zupančičev nauk utrjujmo v mladih srih. V srih onih, ki so s to zemljo v vednem stiku. S čutom in ljubeznijo naj jo obdelujejo. O, ko bi znala naša mladina ljubiti rodno grudo, ne bi tisoči vzdihovali po tujini, ne bi se našim sinovom pila srčna kri po tuih rudnikih in plavžih. Ali je čudno, da zre oče s strahom v bodočnost? Saj so ga zapustili otroci, na katere je zidal vse svoje upanje. V duhu je videl svoje sinove in hčere — kako mu pomagajo pri delu. O, kako mu krvavi srce, ko odhaja drug za dru-gim, ne menč se za prošnje sive matere, ne za glasno tarnanje skrbnega očeta, ne za prita-jene vzdihne rodne grude. V svetu vidi prostost, denar, in to ga zavede. Naloga je vseh, ki jim je obstoj našega naroda res pri srcu gojiti v mladih srih kmečkega naraščaja pravo živo ljubezen do domače grude. Saj je naša domo-vina tako lepa, tako čudovito lepa in tako bogata. O, tudi druga mesta so lepa, a najlepša je le rodna vas, rodna gruda. Tla, kjer nam je tekla zibel, kjer nas je uspavala mati z milo slovensko pesmijo, ta tla naj ljubi naš kmet z vsem srcem, z vso dušo. Prenehalo bo izseljevanje, prenehal bo beg v mesta in bla-gostanje bo vzcvetelo. Tudi ljubezen do kmeč-kega poljca, do tega najstarejšega in najbolj potrebnega stanu, jim utrjujmo. Stan očetov naj bo drag in ljub tudi sinu.

Skrbimo, da se bo bohotno razvijal rudeči nagelj za zelenimi polkenci. Ozračje naj se napolni z duhom rožmarina. In med cvetjem naj v lepih nočeh zopet zaori lepa slovenska pesem, zopet naj se razlega ponosni fantovski vrisk — sebi in domovini v ponos. — lj. —

Obremenilna priča „šenčurskega procesa“ pred sodiščem

Minulo je že več kot pet let, odkar je bil pred državnim sodiščem v Beogradu znani „šenčurski proces“, ki je Slovencev šel prav živo v spominu, kakor bi se godil pred dnevi, kateri pa je obenem slika tistih strašnih časov, ko so bili preganjani naši največji možje. Minuli so ti časi, prestano je trpljenje. Spošтовanje, ki ga kaže naše ljudstvo do teh pre-ganjanih mož, pa jim daje zadoščenje za vso sramoto in klevete, ki so letele nanje.

Na glavni razpravi „šenčurskega procesa“ v Beogradu je bil obsojen kakor znano tudi g. Umnik Anton iz Senčurja na 1 mesec strogega zapora in v plačilo odškodnine za razbičilo kolo v znesku 1930.— din. Obsojen je bil na podlagi pričevanja Jožeta Prešerna iz Smlednika.

Jože Prešern, katerega g. Umnik poprej sploh poznal ni, je pred sodiščem v Kranju in pred preiskovalnim sodnikom v Ljubljani iz-povedal proti g. Umniku Antonu, da je hujskal množico z besedami: „Fanta ubijte! Kolo raz-bijte.“ Trdil je dalje, da je g. Umnik nahuj-skal fantje, da so mu (Prešernu) razbili kolo, ki ga je kupil za 2000 d'n in je bilo takrat vredno še 1500 d'n.

Ze 10 VI. 1933 je g. Umnik vložil po svojem zastopniku ovadbo zoper Prešerna radi lažnega

zapriseženega pričevanja pred državnim sodi-ščem v Beogradu. Po g. Umniku vložene obtož-be pa apelacijsko sodišče ni dopustilo čes, da se g. Umnik ni pridružil kazenskemu postopku kot zasebni udeleženec. G. Umnik je na to vložil novo ovadbo radi lažnega nezapriseženega pri-čevanja v Kranju in Ljubljani. Po dolgem po-čivanju so bile izvedene poizvedbe in preiska-ve, ki so zbrale proti Prešernu tolko obremenjevalnega gradiva, da je naposled drž-žavni tožilec dvignil obtožbo zoper Jožeta Pre-šerna radi lažnega pričevanja. Razprava je bila pred sodiščem že 7. avgusta t. l. in se je takratni sodnik g. Gorečan postavil na stališče, da ne gre samo za prestopak lažnega pričevanja, ampak za zločin lažnega zapri-seženega pričevanja, za kar je pristojen mali kazenski senat. Na priziv državnega tožilca je ljubljansko apelacijsko sodišče razveljavilo to sodnikovo rešitev in odredilo ponovno razpravo pred sodnikom poedincem za v ponedeljek 13. decembra. K obravnavi je bilo povabljenih 12 prič. Zasebnega udeleženca g. Umnik je zastopal odvetnik g. dr. Merušar, obtoženec Jože Prešern pa se je zagovarjal sam.

Pred sodnika so prinesli na mizo velikiški kup sodnih spisov, ki izvirajo iz velikega „šen-

čurskega procesa“. Na obtožbo, ki vsebuje med drugim tudi to, da so poizvedbe odkrile, da Prešern sploh ni nikdar kupil tako dragega kolesa in da je dotično polomljeno kolo kupil najprej neki Rozman za 1200 din in ga potem prodal Prešernovemu bratu za 950 din, je od-govoril obtoženec, da radi kolesa ne more več dati točnih podatkov, tudi se vsega ne more sedaj po šestih letih točno spominjati.

Trdovratno je vztrajal pri prvotni izjavi, da je g. Umnik nahujskal ljudi proti njemu, ki so mu razbili kolo in tudi njega pobili na tla. Prišel je za tem do narednika g. Snablja in mu to javil, leta pa mu je svetoval, naj gre domov in bodo pozneje to uredili.

Kot priča je bil zaslišan narednik Snabl Ivan, ki je bil takrat komandir orožniške postaje v Smledniku, ki dobro pozna obtoženca. Potrdil je, da je bil g. Umnik v njegovi bližini prav takrat, ko je prišel k njemu Prešern, vendar je odločno zanikal, da bi slišal od g. Umnika kl'ce: „Fanta ubijte. Kolo razbijte!“ Priča g. Umnik Anton je povedal, da vse do takrat ni poznal Prešerna in zaradi tega tudi ni mogel hujskati proti njemu, da pa je Prešern v Senčurju izkupil, je bil sam kriv, ker je vpil: „Dol s papežem! Dol s Korošcem!“ To je dalo domačim fantom dovolj povoda, da so skočili za njim. Prešern je kolo vrgel v jarek, sam pa poiskal zavetje pri Lukčevih. Cela vrsta prič tako Kosirnik Miha, Gašperlin Matija star., Jenko in drugi so izključili vsako možnost, da bi bil g. Umnik zavpil: „Fanta ubijte, kolo pa razbijte!“ Nobena priča pa ni potrdila obtožen-čevega ugovora.

Razumljivo je, da ni bil Prešern s takimi pričami nič kaj zadovoljen, zato si je želel še drugih prič ter se je obravnavala nadaljevala 27. decembra.

Zaslišane so bili priče Mohar Janez, Stročan Filip, Teršan Franc, Volk Luka in Dolinar Jo-žef. Nobeden ni mogel potrditi obtoženčevega zavora. Ze pred letom dni je povedala žena Volka Luke, da je prišel Prešern Jožef k Volku in ga nagovarjal, da naj zanj priča in da mu bo dal 50 d'n. če bo zanj dobro izpadlo. Volk Luka je to zanikal, njegova žena pa k razpravi ni prišla. K razpravi so bili povabljeni tudi še Oblak Stanko, Jeraj Edvard in Grabec Franc. Vsi trije so v beograjskem procesu pričali ugodno za Prešerna. Vsi ti trije pa so od raz-prave izostali ter je Oblak Stanko pismeno spo-

Srečno ter uspeha polno
Novo leto 1938 želita vsem
naročnikom, čitateljem in so-
trodnikom

uredništvo in uprava

ročil, da nima s Prešernom Jožefom ničesar skupnega, da nič ne ve in da radi tega ne pride k zaslišanju, ker ničesar ne ve o njem. Med čitanjem pričevanj iz beograjskega procesa je g. sodnik izključil javnost. Državni tožilec je predlagal osebni prihod priča Oblaka Stanka, Jeraja Edvarda in Grabca Franca, žene Volka Luke, novo pismo o glasu in nov kazenski list ter še 19 prič, ki bodo mogle izključiti možnost, da bi bil g. Umnik izrekel besede, radi katerih je bil obsojen in ki bodo deloma konfrontirane s pričami Oblakom Jerajem in Grabcem rdi okolnosti, ki so jih te priče netočno izpovedale. Pismo o glasu je izdala občina Smlednik v letu 1933, ko je bil župan še Bohine Jernej. To pi-smo o glasu zatrjuje, da je Prešern Jožef na dobrem glasu. Prešern Jožef pa je bil že preje večkrat razpovedan ter je bil 13. 12. 1937 pripel-jan k razpravi iz zapora. G. sodnik pa je vse predloge zavrnil, zaključil razpravo in obsodil Prešerna Jožeta na 2 meseca zapora radi lažne-ga pričevanja, ker je vedel, da je kolo stalo le 950 din, pa je pričal, da je dal zanj 2.000.— din ter je prejel od Umnika odškodnino za kolo v znesku 1.500 d'n. G. Umniku pa mora povrniti razliko v znesku 550.— din. Oprostil pa ga je obtožbe, da bi bil vedoma lažno pričal glede Umnika, češ da je rekel: „Dol z izdajci, kolo razbijte, fanta pa ubijte“ in da se mu glede tega dela pričevanja ne more dokazati subiek-tivne krivde. Prešern se ni zadovoljil s sodbo, priziv pa je vložil tudi državni tožilec.

Poteklo je že pet let, predno se je moglo doseči vsaj delni uspeh v tem znamenitem šenčurskem procesu. Iz sodbe pa se razvidi, da bo poteklo še mnogo časa in da bo treba še mnogo truda in napora, predno bodo razkri-žani vsi krivonprisižniki iz tega procesa in predno bo razkinkano tisto ozadje, ki je vodi-lo te priče na kriva pota

Tržiški „umotvori“

Tržič, 30. XII. 1937.

Nismo prijatelji političnih intrig in časopisne-ga prerakanja, ker se zavedamo, da od tega nimajo nobene koristi niti občani niti občinsko gospodarstvo. To je bil tudi razlog, da smo dal-je časa molčali o spletkah in lažeh, s katerimi bi naši maloštevilni nasprotniki radi onemogo-čili ali vsaj zavrli uspešno delo današnje občin-ske uprave. Molčali smo, ker smo bili mnenja, da vsak pameten občan sprevidi, kaj občinske-mu gospodarstvu bolj koristi: ali smotno, ne-schično in nepristransko delo, ali pa morda brezpomembno lajanje nekaterih oblasti žel-jnih gospodov.

Ta naš molk pa so gotovi „prosvitljeni“ tr-žiški krogi, sodeč po njihovem obnašanju, na-pačno tolmačili. Ker sami niso bili nikdar va-jeni, da bi svojo strankarsko zagrenost žrtvo-vali, kadar to zahtevajo obče gospodarske ko-risti občanov, zato jim tudi ne gre v glavo, da bi bil kdo drugi sposoben kaj takega. Toda vzrok za naš molk so morali imeti in ker „pre-brisanci“ hočejo priti vsaki stvari do dna, so tuhtali (drugega pametnega dela itak nimajo) in najbrže tudi „zluhtali“: Boje se nas! To je bil po vsem videzu sodeč zaključek njihovega „napornega“ možganskega dela za gospodarske koristi občine. Tak razveseljiv zaključek pa so najbrže smatrali za sebe ugoden veter, ob ka-terem lahko brez skrbi stresejo svojo že toli-kokrat „preizkušeno modrost“ v „Jutru“. Z du-ševnimi močmi so pometli poslednje „otrobe“ po svojih „skisanih“ možganih in sestavili prelep „slavospev“ svoj: „bistrončnosti“, katerega je uvideli „Jutrov“ urednik vtaknil v svoj list pod poglavje o „sedmih smrtnih grehih“. Pod

ta svoj „umotvor“ so dovolili podpis g. Lončar-ju v nadi, da bo to ime visoko povzdignilo vrednost članka. Pri tem pa so pozabili, da je zvezda g. Lončarja v Tržiču že davno zašla in njegovo ime ne pomeni za Tržičana prav nič več kot pa ime najbolj preprostega in revnega občana. Če bi bil pa g. Lončar morda sam av-tor omenjenega članka, (o čemer pa zelo dvo-mimo) potem bi pa imeli Tržičani v rokah ključ do „zagotetke“, po kakšni poti je prišel on s svojim gospodarstvom na boben. Z ozirom na ta duhovit članek, pod katerim je stalo ne pre-več priljubljeno ime g. Lončarja, smo v zadnji številki „Gorenjca“ istega opozorili na netočno-sti oziroma pomanjkljivosti, katere so se v članku nahačale. Ta potreben pouk pa je šel g. Lončariju menda močno na živce, misli je, kakor tudi vsi njegovi sotrudniki, da se jih res boji-mo, oziroma, da vsaj njemu oporekati ne smemo. Mi pa na njegovo brezpomembno izjavo ponovno povdajamo in pribijemo: G. Lončar, zavedite se že vendar enkrat, da niste več vse-

Fotografirat na dom

pridem brez poviška cene.
Garantiram, da bodo ravno-
tako lepe slike, kot slikane
v ateljeju.

Foto JUG, - Kranj

mogočni narodni poslanec, kateri je v parlamentu podpisoval listino za izgon jezuitov in da pomenite manj, kot pa najnavadnejši volilec. Tisti časi, ko ste si za enkratno pot v Beograd dali izplačati 25.000 din (poznamo človeka — gospodarja, kateri za isto pot porabi 1000 din), so že daleč za nami in se jih bomo spominjali samo še z občutkom, s kakršnim se spominjamo največjih nesreč in katastrof. Po vaših gospodarskih metodah in nasvetih se pa na žalost ne moremo in ne smemo ravnati. Ne zato, ker bi morda ne bili učinkoviti, ampak zato, ker učinkujejo ravno narobe kot pa želimo mi in vsak pameten gospodar. O tem je vsak Tržičan, kateri se ni skregal s pametjo, trdno prepričan. Za vašo obdolžitve strankarstva smo se pa „maščevali“ s tem, da smo enoglasno glasovali za gostilniško koncesijo vaše soproge, kljub temu, da smo mi s svojo nekdanjo gostilno imeli nemalo stnosti od vaše strani. Kje je potem strankarstvo, naj presodijo občani, če Vi nečete.

Ves ostali „prosvitljeni“ krog pa prosimo, naj nam oprusti, če je morda razočaran s svojo „bistroumno“ ugotovitvijo našega strahu, kajti iz „duhovitega“ Jutrovega članka smo dobili vtis, da ste gospodje zmorni, samo ne vemo česa. Za občino koristnega gospodarstva gotovo ne. Ne zamerite nam, če bomo skušali brez vašega dovoljenja, po svojih močeh popraviti napake (nekaj smo jih že), katere ste zakrivali vi s svojo toliko hvaljeno gospodarsko „spodobnostjo“.

Če bi vas pa še kdaj zadržala kakšna „gospodarska“ žilica, nam pa kar sporočite svoje želje na načrtni, kot ste ga vajeni. Samo nikar se ne blamirajte s tem, da bi se pod vaše gospodarske nasvete podpisovali gospodarji, ki se nahajajo s svojim gospodarstvom na bobnu.

Demagogija

Kranjski občinski odbor je med mnogimi važnimi zadevami uredil tudi vprašanje vodarine. Na zadnji seji je sprejel odsek predlog, da gospodarsko šibkejšim iz bivše primskovske občine dopusti plačevanje pavšalirane vodarine. Višno pavšala je odsek določil soglasno.

Član odseka je tudi g. Kerč Franc, ki je soglašal z vsemi odsekovimi sklepi, ter je torej bil tudi za malenkostno povišanje pavšala, ki je moral biti povišan iz tehničnih razlogov. Pavšal pa še ni dosegel vodarine, ki jo plačujejo oni, kateri imajo števec. Poročevalec odseka g. ing. Mlakar je torej v sporazumu z g. Kerčem predlagal izpremembe. Človek bi torej pričakoval, da bo g. Kerč torej tudi na seji občinskega odbora podprl odsek predlog. V občinskem odboru se vedno bolj uveljavlja stvarno in resno razpravljanje. To je razveseljivo dejstvo, ki najbolj tepe po ustih tiste, ki so iz katerihkoli razlogov nezadovoljni s sestavo se-

danjega odbora. Morda spada med te slednje tudi g. Kerč. Na sestavo tega odbora je sicer pristal in podpisal kandidatsko listo, ni pa zanj glasoval in je torej dal samemu sebi nezaupnico. Zdi se, da ga stvarno in resno delo občinskega odbora še ni prav nič poboljšalo. Kakor ga je vzgajala njegova delavska organizacija, ki hoče z demagogijo komandirati delavstvo, tako se g. Kerč torej uveljavlja tudi v občinskem odboru. Nastopil je proti odsekovemu predlogu in torej tudi proti svojemu lastnemu ter predlagal, da naj se poviša vodara na tudi onim, ki imajo števec, češ če se vodarina poviša gospodarsko šibkejšim naj se torej poviša tudi gospodarsko močnejšim.

Občinski odborniki so se sprva čudili demagogičnim izvajanjem g. Kerča, ko pa so zvedeli, da je g. Kerč član odseka in da je soglašal z njegovimi sklepi, pa so soglasno odobrili odsek predlog, s tem odklonili torej tudi predlog g. Kerča. Občinski odbor ni naklonjen demagogiji. Demagogi torej v občinski odbor ne spada. — Torej...

Kaj pravite?

Nekdo me je opomnil, da sem prebral v nekem lističu zelo „objektivno“ kritiko o nastopu naših fantov in deklet, ki so ga imeli v Kranju pod pokroviteljstvom bana g. dr. Marka Natlačenca. Slučajno sem zapazil, ko sem prebiral zelo „objektivno“ pisane vrstice, dve kritiki, ki sta si bili v tako velikem nasprotju, da je kar vpilo. Tu sami superlativi, v Ljudskem domu pa vse zanič.

Prepričati sem se hotel, če je res točna taka trditve in hvala, pa sem se v nedeljo nalašč

potrudil v sokolski dom v Stražišče, čeprav ne rad zahajam v hiše, kjer nimajo nič slovenskega. Pričakoval sem res nekaj, kar bi bilo tehnično na vrhuncu, kar bi odgovarjalo sodobni telovadbi. Zmotil sem se; takoj v začetku sem se prepričal ravno v nasprotnem, posebno če še upoštevam dolgo dobo neprekinjenega delovanja, velikih in izdatnih podpor ter ne vem še kakšnih vse olajšav, ki jih imajo sokoli.

Prva točka je bila pesem sokolskih legij, ki so jo peli vsi oddeki. Če rečem, da so jo peli, je milo rečeno, saj smo občutili vse kaj drugega, kakor pa človeško petje.

Naraščajnice so nastopile z vajami na gredi; manjkali so jim čelo osnovni gibi, kaj šele, da bi vaja odgovarjala sodobnemu duhu.

Pri udeležbi 70 ljudi (všeti tudi majhni šolneobvezni otroci) je prikorakalo 6 telovadcev, ki so skušali pokazati višek orodne telovadbe na bradlji. Pričakoval sem nekaj izrednega, to bi moralo tudi biti, saj nemoteno delujejo in gojijo telovadbo že leta in leta.

Zelo sem se pa začudil, da je naraščaj pokazal svojo spretnost in znanje za — zastorom. On je namreč pokazal tri skupine, ki pa so jih izvršili vedno za zastorom ter se pokazali gledalcem šele po izvršenem dejstvu v končnih pozah. Ker sem videl na odru bradljo, sem mislil, da bo najmanj 6—8 stoj, ne vem kako težko

izvedenih, pa se mi je vse skrillo za zastor, da res ne morem oceniti te točke.

Velik aplavz in vihar odobravanja so želi člani. Pa ne radi telovadbe, ne, ampak radi lepe in enotne oblike: vsi so imeli lepe bele hlače, bele čevlje in bele majice. Ko so pa začeli izvajati vaje se jim je tako zmedlo, da so kar obstali. Tudi pri drugem poskusu niso prišli do konca. Vsled silnega smeha gledalcev so jo morali žalostni in potrjeni odkorakati nazaj za — kulise.

Naj bo dovolj! Moram pa pribiti, da sokoli v Stražišču še daleč niso pokazali tega, kar so pokazali naši fantje in dekleta v Ljudskem domu v Kranju, če hočemo biti pravični in upoštevati, da bi sokoli morali biti zdaj na višku svoje slave — vsaj glede telovadbe, katero so mogli gojiti podprti od vseh merodajnih faktorjev v državi. Če upoštevamo, da imajo tudi dobro plačane župne vaditelje ali prednjake (v vojski sedaj tako pravijo onim konjem, ki spredaj vlečejo), bi morali pač pokazati nekaj boljšega in lepšega.

Mislil, da bom v prihodnje prav gotovo bral zelo „objektivno kritiko“, da so sokoli v Stražišču ne samo na v šku sodobne moderne telovadbe, temveč da so celo za 15 let naprej, recimo v letu 1953.

Gledalec.

Tedenske novice

KRANJ

Himen. V nedeljo sta se poročila gđc. Štefka Florjančičeva z gospodom Jankom Lenček, slaščičarjem v Ljubljani. Mlada gospa je bila zelo pridna in agilna prosvetna delavka, čisto smo jo gledali na našem odru. Mlademu paru želimo obilo sreče!

V terek so pokopali na Primskovem Nežo Pelko. Pokojna je ležala doma težko bolana celih 6 tednov, bila je tudi operirana v ljubljanski bolnici, vendar vse zdravniške intervencije niso mogle rešiti dragocenega zdravja. Prepeljali so jo domov, kjer je podlegla in zapustila moža ter 6 letnega sinčka. Naj počiva v miru!

Pred Božičem je v mestu napravila policija ter orožništvo racjo na vse postopaje in delomrznosti, ki so se v zadnjem času zopet priklatili v mesto. Po raznih hlevih in pristavah so zalotili okrog 20 sumljivih tipov, ki so jih aretirali, nekaj od njih oddali v sodne zapore, nekaj pa izgnali.

Silvestrovali bomo seveda v Ljudskem domu! Preskrbljeno je za dobro kapljico in tudi dolgočas nam ne bo, ker nastopajo na odru naši najboljši komiki. Baie bomo zvedeli kranjske novice za leto naprej in nazaj in videli baje

celo ženo — v čeburu. Kdor ne bo prišel, je seveda ne bo videl. Ker so sedaj čeburi zelo dragi, bodo pobirali vstopnino din 5 za osebo, ker se bo čeber razsul — tudi ni čuda če bo žena v njem — in bodo morali kupiti drugega.

„Gorenjski rejec malih živali v Kranju“ vjudno vabi vse člane, prijatelje in ljubitelje malih živali na članski sestanek, kateri se vrši v nedeljo dne 2. 1. 1938 v društvenem prostoru gostilne Lukeš, Kranj. Glavni trg ob 9.30 uri dopoldne.

Za člane obvezen sestanek, ostali vjudno vabljeni.

Odbor. Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Kranju sporoča, da ima svoj občni zbor dne 6. januarja 1938, ob 9. uri dopoldan v velikih dvorani hotela Stara pošta. Dolžnost je vsakega

Novoporočenci!

Že od Din 40/- naprej dobite 6 lepih fotografij.

Foto JUG, - Kranj

Vse za zimski sport!

Domače smuči:
Din 55/-, 60/-
Prvovrstne „Arta“
smuči D. 75/-, 85/-
„Arta“ elite smuči
Din 90/-, 100/-

Palice leskove la. D. 35
Bambus, p. per D. 45/-
Tonkin special D. 40/-

Seidi vezi otr. D. 33/-
moške ali damsko D. 39/-

Loden za dres, modre ali rjave barve D. 55, 75
Orig. tirelski lodvi D. 140, 150.
Nepremojljivo blago za votrne plašče Din 38.
Rlionska svila Din 60.
Samoprodaja or. g. švicarskega blaga „Wetro“ in
„Wintro“ za smučarske dresse in jopice D. 50, 60
Smučarski nepremojljivi čevlji Din 250/-

IVAN SAVNIK, KRANJ

Oglejte si našo izložbo!

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve obleke, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Mimica Zagorska:

Pod Triglavom

(Zgodovinska povest iz l. 1415. v dobi kmetskih uporov na Gorenjskem.)
(Dalje)

„Pismo imam v torbi, toda nesem ga Podgorcu, tam bomo zlomili počate in ga prebrali. V obraz nam obetajo, za hrbitom se rogajo.“

„Se ne bodo dolgo,“ je zardel Klander.

Tovorniki pri prvi mizi so vstali in se odpravljali. Anžon je vsipal srebrnike po mizi, plačal je zase in za tovariše.

„Kam ste sedaj namenjeni?“ je vprašal Ožbalt.

„Domov v Skofjo Loko, od tam pa še sami ne vemo kam.“

Kamor nam bo pač gospodar velel iti.“

„Pa malo pozvedite, kaj se godi po gradovih,“ jim je velel Klander.

Anžon se je glasno zasmeljal in prešerno rekel:

„Kaj neki počnejo v gradovih? Vino pijo in pesmi pojo, v turnirjih se zabavajo in tlačane v ječe zapirajo. Če slišijo, da se kmet iz spanja budi, se jim to prav imenitno zdi in pravijo, da bodo upornike tako pobili, kakor bi zajce v zanjke lovili.“

„Tako?“ je zategnil Klander. „No, ti že veš, saj tovariš grajskim.“

„Kaj bi ne vedel. Toda zdaj moramo iti, do Loke se pot presneto vleče. Ostanite zdravi in srečni, možje!“

„Tebi naj pa ne zmanjka pesmi in srebrnikov!“ so mu klicali pivci.

„Dokler mi tega ne bo zmanjkalo, bodo oštirji dobro živeli in ljudje bodo še dolgo poslušali tovarniško pesem.“ Pokril si klobuk in šel, za njim so šli Peter, Andrej in Miklavž. Natovorjeni konji so zahrzali. V hišo se je čula Anžonova pesem:

„Tam gor na Koroškem pa lipa cvete,
pod lipo sedelo je mlado dekle,
iz oči so ji padale grenke solze.“

Pri Svetem Janezu je zavznilo polno. Na sejmšču je potihnilo, ljudje so se strnili v posamezne gručice, odkrivali se in molili. Potem pa so se zopet razšli vsakebi, hrup je postal še večji, kakor je bil poprej. Hlapci beneških trgov-

cev so gonili pokupljeno živino, nekateri so tudi začeli odhajati domov.

„Ljudje se že razhajajo,“ je rekel Rado. „Tudi jaz moram iti.“

„Da, glavni del sejma je v kraju,“ so pritrdjevali pivci. Nekateri so že plačevali zapitek in se odpravljali od Jezerška. Tedaj je zunaj zavrelo, potem pa vse potihnilo. Po tisti grobni tišini so pa privreli prav v hišo klici:

„Po njih! Udarite!“

„Kdo je slišal kaj takega? Lopovi malopridni! Pobijmo gadjo zalego!“

„Pobijmo gadjo zalego!“

Pivci so plašno gledali drug v drugega. Niso vedeli, kaj ta hrup pomeni. Zunaj se je začel klic:

„Rado Viharjev, udari po njih!“

„Udari, Vihar!“ se je začelo sto glasov.

Kaj je? Kaj je to?“ je hlastal mladi svobodnjak.

„Pojdimo gledat!“ je velel Klander in starcu so oči čudno bleščale.

Zunaj je množica razkačeno rjula in stiskala pesti. Pred fužinarji, ki so prodajali železo, so stali trije biriči na konjih. Rado, Klander in krofasti krojač so pazljivo vlekli na ušesa, da bi kaj izvedeli.

„Kaj pa je?“ je vprašal Klander blizu stoječega Bohinca.

„Hartman je poslal biriče z ukazom, da morajo spoditi fužinarje s sejma domov, železo pa ugrabiti.“

„Kaj?“ so zazijali puntarji. „Kako mora to storiti?“

Okrog biričev so se gnetli ljudje, pretli so in kleli, udariti pa ni upal nihče. Konji so besno plesali. Izmed fužinarjev je stopil domači podjetnik Primož Lavrenčič in je velel biričem:

„Če so vam cele glave ljube, se mi brž poberite od tod!“

„Tebe bomo slušali, pes!“ se je besno zadril eden izmed njih.

„Jaz pes? Od koga? Od tebe pritepenec?“ je vpil Primož, da so ga vsi okoli stoječi dobro slišali.

Birič je tedaj potegnil izza pasu pasji bč in je z njim udaril moža čez glavo in pleča. Primož je zatulil, iz ust se mu je vili kri.

Rado je vse to mirno gledal in poslušal, ko pa je videl nezasičeno drznost in surovost grajskega hlapca, je kri

zavrela v njem. Ni se več zmenil za krojača in Klandra, planil med množico, pihal ljudi vstran in se priril do fužinarjev.

„Kaj hočete?“ je vprašal fužinarje in bliskal z očmi.

„Prepoditi nas hočete domov, vzeti nam železo,“ so tožili.

„Odkedaj je to vam dovoljeno?“

„Kaj tebi mar?“ se je spet zadril oni surovi birič.

„Ti mi ne boš ugovarjal! Jaz ti pokažem!“

„Maščuj me, Vihar!“ je hrčpal Primož in brisal krvava usta.

„Pomagaj nam! Po njih!“ so divje rjuli sejmarji in silili vanj. Rado se jih je otresel in je stopil tik pred biriče.

„Kako se upate preganjati svobodne fužnarje s sejmišča?“ je vprašal in jih kar prebadal s črnimi očmi.

„Tebi nismo dolžni odgovarjati,“ je rekel oni surovi birič in z levico potegnili pasji bič izza pasu.

Rado je videl to, od togote je postal smrtno bled. Desnica mu je potegnila meč kar sama od sebe.

„Z bičem me boš, z bičem?“ je zaplhal skozi stisnjene ustnice.

Meča sta se zabliškala, konj je besno plesal, sejmarji so od strahu pridrževali dih v prsih. Zdaj je briznila kri, biriču je padel meč iz ranjene roke. Rado je odskočil, bled, Birič je tulil, ženske so rjule od strahu, možje so pa došli pogum. Od vseh strani je začelo leteti kamenje in podobno.

„Po njih! Pobijmo jih, gadel!“

„Udari, Vihar!“

Konji so začeli hrzati in se vzpenjati. Ljudje so se umikali pred njimi, biriči so jih zapodili v divji dir. Spremljala jih je divje vpitje in škodoželjen smeh.

Ko so biriči pobegnili, so se vsi zgnili okrog Primoža in Radota. Vsi so hoteli vanju in ju spraševali:

„Ali to močno boli, Primož?“

„Se boš kmalu pozdravil?“

„Jaz sem že dober, birič pa ne bo še tako kmalu,“ je odgovarjal fužinar.

Val navdušenja je zdaj hotel zaliti Radota.

„Udari na gradove, Vihar!“

Mladi svobodnjak je pa malomarno vtaknil meč nazaj, še krvi ni obrisal. Ljudje pa so vpili na ves glas:

Rudolf Florjančič

Ključavničarstvo

KRANJ

želi srečno Novo leto!

Moderna škarjasta omežja, ogrodje za sončne plahete, vrtno, stopniščne in balkonske ograje, štedilnike, železna vrata in okna, ter vsa v to stroko spadajoča dela izdeluje po zmernih cenah

Vsak mesec od 3. do 10. teden

ostankov

Flanele, barhenta, svile, modno-volnenih kamgarnov, šofa, belega blaga za rjuhe, brisač, oksfordov itd. — Zelo znižane cene.

Crobath — Kranj

člana in članice, da se udeleži tega občnega zbora. Povabljen je tudi delegat od oblastnega odbora iz Ljubljane, da nam bo razložil položaj ob novem invalidskem zakonu, ki upamo, da bo kmalu rešen in nas rešil sedanjih gmotnih težav. Na tem občnem zboru bo obdaritev revnih članov in članic, kateri so organizirani pri naši organizaciji. Tovariši in tovarišice, na ta občni zbor pripeljte tudi one vojne invalide, vdove in sirote, katere še niso organizirane in spadajo pod naše okrožje.

Obdobje. V Beogradu je sokolska župa na občnem zboru sklenila, da bo odsele obvezne strelske vaje za naraščaj. V Beogradu gotovo nimajo strelskih družin, ki bi mogle širiti strelski šport, temveč je morala vzeti to nalogo sokolska župa.

Večkrat so se že nekateri starši pritoževali, da njihovi otroci ne obvladajo slovenskega — materinega jezika. Ni čudno, saj jih že v ljudski šoli, ko še niti materinega jezika ne obvladajo, mučijo s srbohrvaškim jezikom, tako da na koncu ne znajo ne enega ne drugega. Tako smo bili v nedeljo zopet prič, da je nastopila nekje šolska mladina v skladu z „veliko nacionalno idejo“ s pesmijo v srbohrvaškem jeziku, ki je morda niti tretjina gledalcev ni razumela, da o otrokih sploh ne govorimo. Le tako naprej! Toda, da bi slovenski narod zbrisal s sveta, ne bo nikdar uspel! Če se pa pred svetom tako radi in upravičeno postavljamo s slovenskimi književnimi produkti, potem je dolžnost nas vseh in zlasti šolnikov, da s slovensko lepoto seznanijo mladino tudi takrat, kadar nastopi pred javnostjo.

Srbi bi bili lahko vzor domoljubija, ko sebe nikdar ne zataje ali skrivajo! Slovenci smo in ostanemo, pa tudi naši mladina bo ostala slovenska, če je nekaterim s novom slovenskim mater prav ali ne. Dober Slovenec, dober Jugoslovian in nikdar izdajalec svojega rodu!

„Javno kopalšče“ v Zdravstvenem domu je v petek dne 31. decembra 1937, odprto od 8. do 17. ure.

Slovensko planinsko društvo v Kranju si je postavilo nalogo, da podere staro in razpadajočo planinsko postojanko Valvazorjevo koč pod Stolom v prihodnjem letu in sežida na istem mestu novo, ki bo odgovarjala vsem potrebam planinstva in bo služila tudi kot letovišče.

Nekateri kranjski planinci in planinke so sklenili da vzamejo slovo od stare bajte in starega leta na Silvestrovo v Valvazorjevi koči. Oskrbnica gđ. Marica je o tem že obveščena in je obljubila, da nam preskrbi udobno bivanje pod gostoljubno streho zadnjič v starem letu v stari koči.

Koča je oddaljena od postaje v Zirovnici pičle 1 in pol ure; kolovozna pot z raznimi bližnjicami je zloza, odlično markirana z navadnimi markacijami, orientacijskimi tablicami in napisi: „Vroče“? „Žejni“? „Trpite“? „Le potpite!“ „Kmalu bo!“ „Valvazorjeva koč“.

Pridružite se, ljubitelji našega Stola, vljudno Vas vabi načelnik SPD Kranj! Na svidenje in dobrodošli!

ŠENČUR

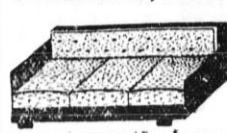
Prosneto društvo iz Hrastja ponovi igro „Mala pevka“ pri nas na Novega leta dan. Pričetek popoldne ob 3. uri. Ker je predstava zelo ganljiva in vzpodbudna v vseh ozirih ste vsi šenčurjani in okoličani toplo vabljeni.

Vljudno vabi odbor!

NAKLO

Naša gasilska četa bo priredila v nedeljo dne 2. januarja popoldne ob 3. uri v Stari šoli burko „Dva para se ženita“. Mnogi te burke niso videli, čeprav so jo v Kranju morali

Couch zofe, otomane, divane

In vse tapetniške izdelke izvršuje točno in solidno
V. TONEJC
tapetnik, Kranj

igrati trikrat. Upamo, da pri nas ne bo ljudi, ki bi ostali doma. Vse, ki so željni lepega razvedrila, vljudno vabijo gasilci.

BESNICA

Fantovski odsek je prvič nastopil na sv. Stefana večer v gasilskem domu v Sp. Besnici s prav lepo „Igro o jezičnem dohtarju“, ki se jim je tako dobro posrečilo, da ne more nobena kritika do izraza.

Burka je izzvala med občinstvom mnogo zabave in smeha. Vsi igralci so svoje vloge prav dobro rešili. Po končani igri pa so fantje zapeli nekaj prav lepih pesmi.

Fantje, dobro ste pokazali prvi nastop, tako je prav, le tako naprej! Želimo še takih prirediteljev.

Tudi gasilci so se zdravili. Izvedeli smo, da gasilci pripravljajo za večer Novega leta zelo zabavno igro. Nato pa se vrši prosta zabava v gas. dvorani. Prav je, da se tudi gasilci enkrat zdravijo, saj smo že mislili, da so popolnoma zaspali. Toda tukaj bi pa radi na nekaj opozorili, kar ne bo nikomur škodovalo, namreč, da se ne bi zgodilo, da bi radi te zabave drugi dan ko je nedelja, kdo ostal brez maše.

Upamo, da bo v tem oziru vse v redu. Vsem naročnikom in čitateljem Gorenjca želi srečno, veselo in zadovoljno Novo leto, — dopisnik.

ŠMARTIN PRI KRANJU

Prosneto društvo priredi v petek 31. XII. t. l. ob 7. uri zvečer v Šmartinskem domu Silvestrov večer pri pogrnjenih mizah. Na programu je več šaljivih prizorov in polnočna slika.

V nedeljo 2. januarja 1938 pa ponovi naše društvo veselo gro v treh dejanjih „Razočarani svatje“. Prijatelji smeha in poštene zabave vljudno vabljeni.

PREDOSLJE

V starosti 90 let je umrl Joža Beton, po domače Soršekova oča, v Predoslju. V mladosti je bil 28 let nepretrgoma zaposlen pri Zabretu v Britofu. Naj v miru počiva!

Osnutek občinskega proračuna za l. 1938-39 leži v občinski pisarni v pogled vsakomur. Vsak davkoplačevalec lahko pristavi svoje pripombe in eventuelne predloge.

Nove jaslice v cerkvi vse občuduje. Vsak jih je vesel in mnogo se jih že oglašilo, da radi prispevajo po svojih možnostih k temu napredku.

Ne samo igra temveč tudi petje, kupleti in godba je na programu za Silvestrov večer. Ne pozabite kupiti vstopnice v predprodaji.

Letošnji božični prazniki. Povsod skrbijo za to, da se božični prazniki obhajajo kar najbolj slovesno. Pravijo, da v božičnih praznikih zvonovi najlepše pojo, orgle najlepše done in iz človeških grl se sljijo najlepše božične pesmice. Toda pri nas je bilo precej drugače: Na Sv. dan pri jutranji maši ni bilo nobenega slovesnega pritrkavanja — zvonilo je kot za kako prav navadno nedeljo, med povzgovanjem nobenega zvonjenja, med tako zvano pastirsko mašo smo molili žalostni del rožnega venca, peko se je samo pri velikih sv. maši, pa še to petje ni bilo na kakšni posebni višini. Z eno besedo lahko rečemo, da pravega božičnega razpoloženja pri jutranjih sv. mašah ni bilo in če ne bi zagledali v cerkvi naših novih in prelepih veličastnih jaslic, sploh ne bi vedeli, da smo obhajali po ljudsko pojmovan največji praznik v letu — Jezusovo rojstvo.

Upravičeno se sprašujemo med seboj gospodarji in gospodinje, zakaj moramo biti v tako velikih praznikih ravno mi najbolj prikrajšani? Ali nismo tudi mi vredni, da se nam da za božič v cerkvi vsaj nekaj božičnega razpoloženja? Ali se ne bi moglo uvesti slovesnega pritrkavanja pred sv. mašo in pa zvonjenja med povzgovanjem, ali se ne bi moglo peti vsaj dve sv. maši, recimo med zornico bi molili veseli del rožnega venca, za pastirsko in veliko sv. mašo pa je lepih božičnih pesmic v izobilju na razpologo. Na sv. dan pa nam res ne bi bilo treba premišljevati v rožnem vencu Kristusovega trpljenja, ko bi vendar morali poveličevati Njegovo rojstvo. Z zvonjenjem in lepo ubranim petjem si vendar dvigamo naše misli k Bogu in tako ustvarjamo razpoloženje za našo noč trnje poglabitev, ki nam je prav v današnjih časih tako neobhodno potrebna.

Merodajne faktorje lepo prosimo, da bi naši želji ustregli.

Gospodarji in gospodinje.

BREZJE

V nedeljo 19. t. m. se je vršil ustanovni občni zbor živinorejskega selekcijskega društva na katerem nam je spregovoril več vzpodbudnih besed g. Ovsenik iz Predoselj. Za uvod nam je obrazložil pomen našega organizatoričnega kmečkega gibanja. Za zgled nam je postavil slovaške kmete, ki so s svojim 30 letnim združnim delom na tako visoki stopnji, da potom svojih produktivnih in nabavnih združb sami določajo cene kmetiskim pridelkom. G. predavatelju, ki se mora kot kmet boriti z istimi težavami kot mi, se za njegove vzpodbudne besede najpristrčneje zahvaljujemo. Po sprejetju pravil je bil izvoljen odbor samih priznanih živinorejcev.

Sadjarjem!

Kranjska podružnica Sadjarskega in vrtnar. društva je imela svoj 13. občni zbor na sv. Stefana. Poročilo o delovanju in račune je zbor potrdil. Voljen je bil dosedanj odbor. — Sklenilo se je prirediti sredi marca sadjarski tečaj. Na tem tečaju bo govor o sadjarstvu sploh, o sadnih škodljivcih in še posebej o precepljevanju drevev. Kdor ima drevje, ki sploh noče roditi, ali pa ima malovreden sad, ta naj to drevje precepi s sorto, ki mu je všeč. Kako se to vrši, bo videl na tem tečaju, kjer bodo štirje izvežbani precepljevalci precepljevali drevje na Berjakovem vrtu.

Kdor ima torej tako drevje, naj že zdaj pogleda, katero bo treba precepi in s čim. Eni imajo primerne cepiče že doma ali pri sosedu. Drugi naj pa pišejo koliko jih žele in kakšne, da jih bomo o pravem času naročili. Cepiči se režejo koncem februarja z vrhov rodečih drev. Potem jih pa do uporabe denemo v vlažen pesek in hladno klet. To je treba točno izvršiti, ker s slabimi cepiči ne moremo doseči dobrih uspehov.

Janko Zirovnik.

GLAVNI ODDELEK FINANČNE KONTROLE V KRANJU.

Štev. 4.365-37.

R A Z G L A S

o izmenjavi Pravilnika o višini, načinu pobiranja in kontroli pri pobiranju banovinskih trošarin na vino in žganje.

Banovinska trošarina na vino znaša 1.— din za en liter vina, na žganje pa 5.— za hektolitersko stopnjo. To trošarino plačujejo tudi privatni konsumenti, to je osebe, ki je doslej niso plačevale. Uvedena je transportna kontrola, to je vsako vino v količini nad 10 litrov in vsako žganje nad 3 litre mora biti ob transportu kriti z listno, ki se dobi pri finančni kontroli ali pri občini. Najvažnejše določbe novega pravilnika, ki je že v veljavi, so te-le:

- 1.) Uvedba splošne transportne kontrole;
- 2.) Obdajba privatnega konsumenta;
- 3.) Trošarina se plača takoj ob vpletanju v točno klet;
- 4.) Odprava pečatenja posode;
- 5.) Prijavna dolžnost vinogradnikov ob prodaji vina in
- 6.) Kazen nadomestilnega zapora, ki se izvrši le tedaj, če stranka sicer nima premoženja.

Vsi lastniki tovornih avtomobilov in drugih vozil se opozarjajo, da morajo imeti ob prevajanju vina in žganja kontrolni list ali svobodnico, sicer se jih smatra za soudeležene na tihotapstvu.

Kmet je prost trošarine na žganje, toda le tedaj, če je žganje iz lastnih snovi. Kdorkoli — tudi kmet — prožvaja žganje iz lastnih ali kupljenih snovi, mora svoj proizvod v 24 urah prijaviti finančni kontroli (ne pri občini) ter plačati ustrezajočo trošarino.

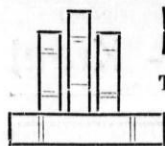
V Kranju, dne 28. decembra 1937.

Starešina glavnega oddelka:

Višji poverjenik:

Janko Torkar, l. r.

Knjige, mape, bloke, albume, odjemalne knjižice, kaširanje slik in zemljevidov, itd. izvršuje po izredno ugodnih cenah

Knjigoveznica

TISKOVNEGA DRUŠTVA

V KRANJU

(za farno cerkvijo)

Vsa dela se izdelujejo elegantno, trpežno in ceneno.

Javne knjižnice imajo popust!

Srečno in veselo novo leto 1938!

DOM. ČEBIN

Premog, drva, koks

PODRUŽNICA V KRANJU

Vidovdanska cesta — Telefon 14.

Novoporočenci

ki se poročite na Brezjah, pridite se fotografirat za spominsko sliko k

Foto JUG, - Kranj

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0 50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Prodaj brejo svinjo 9 tednov ter dva prašiča po okroglo 50 kg za plemo. Gostiina Rozman, Zgornja Bela, p. Predvor.

Mlad fant se želi izučiti za avto-mehanikarja. Naslov v upravi.

Sprejme se takoj služkinja, ki je vajena tudi kuhe. Naslov v upravi.

Išče se soba event. dve s kuhinjo 1. ali 15. januarja v mestu ali okolici. Naslov v upravi.

Sprejme se mlada in zdrava vajenka za izdelovanje gornjih delov za čevlje. Naslov v upravi.

Srečno in veselo Novo leto želi cenj. strankam

Zupan Ivan

krojaštvo

ČIRČIČE 12 — KRANJ

Srečno Novo leto želi vsem cenjenim odjemalcem

ŠTER MIHAJLO

ČEVLAŠTVO

KRANJ, Jenkova ulica št. 112

PODRUŽNICA DUPLJE

ter se priporoča za nadaljni obisk.

Srečno ter uspeha polno Novo leto 1938 Vam želi

Štefan Varl

glavni zastopnik Zavarovalnice Dunav

KRANJ — KLANC

Srečno, veselo ter uspeha polno

Novo leto

želi vsem cenj. gostom in se jim še nadalje priporoča za njihovo naklonjenost

MIRO PETERLIN

HOTEL KRANJSKI DVOR

Zahvala

Vsem, ki so z nami sočustvovali in izrazili sožalje ob prerani smrti nepozabne soproge

Neže Pelko

se najiskrenejše zahvaljujeva.

Posebna zahvala gre g. dr. Petriču za izkazano požrtvovalnost in najvestnejšo zdravniško pomoč, č. g. župniku Pečku za vso tolažbo in vodstvo pogreba. — Prisrčna hvala vsem, ki so jo spremili na zadnji poti.

Kranj, 29. dec. 1937

Zalujoči soprog in sinko ter ostalo sorodstvo

SILVESTROVANJE

v dvorani hotela 'Stara pošta'

Bar Jazz orkester Ples

Vstopnina prosta.

Nakup svinjskih kož!

Kakor vsako leto tako tudi letos **kupujem** po najvišjih dnevnih cenah **svinjske**, kakor vse druge vrste kož v vsaki množini. Srečno novo poslovno leto Vam želi

R. Batistič
Stražišče-Kranj

Srečno ter uspeha polno Novo leto želi vsem ter se priporoča še za nadalje tvrdka

FRANC SEKNE
tesarsko podjetje
HUJE 25 — KRANJ

Nova trgovina!

**Vse kar rabi
skrbna gospodinja**

najde v bogati zalogi, ki jo imam; posebno pa opozarjam, da se bo pri meni dobila izvrstna moka, iz katere se peče najboljši kruh, najlepše potice in pecivo. Soseščini Stare ceste ne bo več treba hoditi tako daleč po potrebno spekerijo, saj bo dobila vedno sveže blago ob prijazni postrežbi odslej naprej prav blizu

Za obilen obisk se priporoča in želi
srečno Novo leto J. KRELJ.

bo otvorjena na Stari cesti št. 9.

J. KRELJ
v ponedeljek 3. jan. 1938.

Bližnji in daljni sosesčini hočem ugoditi s svojo novo zelo čedno in najskrbnejše urejeno

trgovino z meš. blagom:

PRI KRELJU

Stara cesta šte. 9.
(poleg Zdravstvenega doma).

69.-

Za večerno družbo Vam izborna služijo ovi elegantni in lepi diftni čevlji. Diftni ze material ki popolno nadomešča semiš in antilop, poleg tega je zelo trajen. Poskusite en par.

79.-

Zelo elegantni čevlji za ples. Zaponka preko rista in lepa črna bela kombinacija dajejo Vašim nogam poseben šik. V njih boste imeli dvojno zadovoljstvo: pri plesu.

79.-

Belii elegantni atlas čevlji za ples. Vsaka dama more imeti k svoji toaleti čevljičke v isti barvi kakor je njena toaletna. S specialno barvo barvamo te čevljičke na rdeče, roza zeleno, plavo, rumeno in t. d.

129.-

Elegantni damski čevljički iz finega laksa s solidnim okrasom. Vaše noge bodo v teh čevljih izgledale dovršeno elegantno.

169.-

»Naš ponos« elegantni na rom šiver lakasti čevlji za gospodje. Za ples k smokingu in fraku najpikladijši so. Fina izdelava i soliden okras jamčijo za njihovo eleganco.

10.-

29.-

vsaka elegantna in praktična gospodinja pozna vrline naših nogavic »Princeza«, katere so tanke, trpežne pa poceni.

Rata

SREČNO Novo LETO ŽELIMO

našim odjemalcem,
našim prijateljem,
našim dobaviteljem,
našim sotrudnikom.

Obljubljamo Vam da bomo kako dosti, tako tudi v bodoče, služili narodu in državi.

SREČNO NOVO LETO želi
Justina Jakofčič
modni salon — KRANJ

Cviček

pravi dolenski, dobite pri Centralni vinarni
v Ljubljani, Frankopanska ulica 11.

Žarnice pregorele

sprejme v popravilo oziroma
v zamenjavo z doplačilom
od din 6-50 dalje

„Obnova žarnic“

pri Franjo Nadižar
Kranj, Prešernova ul. 18.

Vsem, ki se nameravate fotografirati!

Pri boljšem fotografiranju naredim po dva posnetka in pri vplegledu prob še naročite fotografije. (Oglejte si naše izložbe!)

Foto JUG, - Kranj

Pozor! Ženini in neveste!

Nudim Vam Veliko izbiro lepe morske trave, žime, cvilha, posteljnih vzmeti (fedrov), in za vezanje istih, močne vrvice in motvoz.

Nadalje nudim cvilšne vreče, vrvi za perilo, kokosove predpražnike in razne taške iz motvoza.

Imam pa tudi v zalogi vseh vrst vrvarsko blago kakor: štrange, uzde, vrvi, gurte, biče, bičevnike in motvoz vseh vrst itd.

Vsem mojim odjemalcem se najtopleje zahvaljujem in priporočam, ter želim SREČNO IN VESELO NOVO LETO!

A. ŠINKOVEC — KRANJ — vrvarna.

SREČNO NOVO LETO ŽELI

M. BEVK

K R A N J

HRANILNICA in POSOJILNICA v KRANJU

(Ljudski dom) r. z. z n. z.

Sprejema hranilne vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom pošne hranilnice in so vlagateljem tozadavne položnice na razpolago.

Nove hranilne vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodneje.